

Μαρία Α. Ιωάννου

Οι Ενδιάμεσοι

ΜΙΚΡΟΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Στέκονται γυμνοί μπροστά από παράθυρα, γεννούν ψάρια, με το ένα πόδι στο νερό και το άλλο στη λάσπη, δίπλα από τوستιέρες, λάμπες, φωτοτυπικές μηχανές, κρατώντας στο ένα χέρι κόκαλα και στο άλλο μισοφαγωμένα μπέργκερ, ακροβατώντας από πάσσαλο σε πάσσαλο, μεταξύ γης και ουρανού, μεταξύ ενός «και» κι ενός «τζαι», μισοί πουκάμισο μισοί νυχτικό, κωμικοτραγικοί, ονειρεύονται ψάθινα καπέλα κι ευτυχισμένους γονείς, φαντάσματα που ενώθηκαν στα μισά του δρόμου, άνθρωποι εξαφανισμένοι που μόλις εμφανίστηκαν.

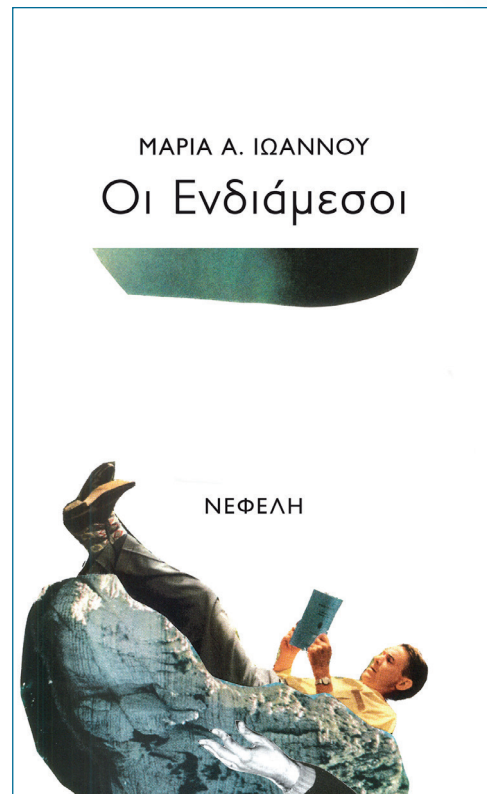
Μυθοπλασίες μικρόκοσμων που κινούνται ανάμεσα στα όρια του μαγικού και ωμού ρεαλισμού, της καθολικότητας και της εντοπιότητας. Κείμενα συμπτώματα μιας ατομικής και κοινωνικής παθολογίας. *Οι Ενδιάμεσοι* (Εκδόσεις Νεφέλη 2022) μετατοπίζουν την όραση και την αντίληψη, συνθέτοντας παράδοξους ενδιάμεσους κόσμους και μεγεθύνοντας, άλλοτε παιχνιδιάρικα κι άλλοτε βιτριολικά, θραύσματα της σύγχρονης πραγματικότητας. Συνεχίζοντας και εξελίσσοντας το ξεχωριστό προσωπικό ύφος της Ιωάννου, η συλλογή, με επίσης ενδιάμεση γλωσσική και αφηγηματική μορφή, διεισδύει στον κόσμο των ανθρώπινων σχέσεων μέσα από μια πεζογραφία που συνδιαλέγεται με την ποιητικότητα, τη θεατρικότητα και το οπτικό στοιχείο. Μικροδιηγήματα που φωτίζουν τα κομμάτια ενός σώματος, ενός αποτυπώματος, μιας χώρας, ψηλαφώντας με ευαισθησία το τραύμα που μεταφέρεται από άνθρωπο σε άνθρωπο κι από γενιά σε γενιά.

«Η αφήγηση της Ιωάννου κινείται με ειλικρίνεια, επιδεξιότητα, ισορροπία, φαντασία και βάθος. Η γλώσσα της, ώριμη, πυκνή, ελλειπτική, σημαίνουσα, πενήτικη (περιέχοντας στο έπακρον τις ψυχοσωματικές σχέσεις της γενιάς της), εμβαθύνει στο παρόν και το παρελθόν με προσωπικούς, πολιτικούς και κοινωνικούς υπαινιγμούς, κάποτε στα όρια της απόστασης και της σωσίβιας ειρωνείας» [Θάνος Σταθόπουλος, *Καθημερινή*, 2011]

«Οι ιστορίες της Ιωάννου μοιάζουν με λεκτικές εγκαταστάσεις [...] Τα αρχέτυπα των προσώπων υπερνικούν την υλική τους υπόσταση, γίνονται κάτι άλλο, δίχως όμως να χάνουν την απτική σχέση με τα πράγματα. Δεν είναι πλάσματα του νου, δεν είναι φασματικές υπάρξεις, δεν είναι καν φαντάσματα» [Διονύσης Μαρίνος, *Fractal*, 2016]

Η **Μαρία Α. Ιωάννου** γεννήθηκε το 1982 στη Λεμεσό. Σπούδασε αγγλική λογοτεχνία στο Reading και εκπόνησε μεταπτυχιακή εργασία και διδακτορική διατριβή πάνω στη λογοτεχνία του 20ού αιώνα και τη δημιουργική γραφή στα πανεπιστήμια King's College London και University of Winchester. Διηγήματά της έχουν διακριθεί στην Κύπρο και στο εξωτερικό κι έχουν μεταφραστεί σε διάφορες γλώσσες. Το 2013 ίδρυσε το διαθεματικό φεστιβάλ λογοτεχνίας Σαρδάμ. Έγραψε τα βιβλία: *Η γιγαντιαία πτώση μιας βλεφαρίδας* (Εκδόσεις Γαβριηλίδης 2011 – Κρατικό Βραβείο Πρωτοεμφανιζόμενου Λογοτέχνη), *Καζάνι* (Εκδόσεις Νεφέλη 2015 – υποψήφιο για το Βραβείο Νέου Λογοτέχνη του περιοδικού *Κλεψύδρα*), *Θέλω πίσω το κεφάλι μου* (Εκδόσεις Μικρόκυκλος 2016), *Η μύγα κι η κανάτα* (Εκδόσεις Πατάκη 2019 – εικονογράφηση: Φίλιππος Θεοδωρίδης).

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΣΤΟ Σ22 (αγορά)

ISBN: 978-960-504-338-4

Σελ. 176, τιμή: € 13,30

Σχήμα: 12,2x20εκ.

- [ΕΞΟΦΥΛΛΟ \(300dpi\)](#)
- [ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ](#)

ΔΕΙΤΕ ΕΠΙΣΗΣ: *Καζάνι* (2015)